

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1955 r.

w sprawie wykonania dekretu o funduszu zakładowym.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o dekreście, należy przez to rozumieć dekret z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 52).

§ 2. 1. Przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, w rozumieniu dekretu, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, rozumie się:

- 1) działające według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstwa: energetyczne, wytwórcze, przetwórcze oraz eksploatacyjne bogactw naturalnych, których przedmiotem działalności podstawowej jest produkcja dóbr materialnych,
- 2) zakłady o charakterze przemysłowym określonym w pkt 1, chociażby podlegały organizacyjnie przedsiębiorstwom tym dekretem nie objętym, oraz inne państwowe jednostki przemysłowe, jeżeli zakłady te i jednostki działają według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do zakładów samodzielnie bilansujących w przedsiębiorstwach oraz do przedsiębiorstw i zakładów powstających w ciągu roku.

§ 3. 1. Celem utworzenia funduszu zakładowego przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy po zatwierdzeniu obliczenia tych odpisów przez jednostkę nadrzędną, której przedsiębiorstwo podlega. Dokonywanie odpisów jest zależne od wykonania warunków określonych w art. 4 i 5 dekretu.

2. Obliczenia odpisów na fundusz zakładowy przedsiębiorstwo dokonuje według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego rozporządzenia.

3. Przedsiębiorstwo dokonuje w ciągu roku odpisów zaliczkowych na fundusz zakładowy za okresy: od 1 stycznia do 31 marca, od 1 stycznia do 30 czerwca i od 1 stycznia do 30 września. Odpisy zaliczkowe za poszczególne okresy ustala się w wysokości 50% sum obliczanych na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu. Od odpisów zaliczkowych ustalonych za okresy: od 1 stycznia do 30 czerwca i od 1 stycznia do 30 września potrąca się odpisy zaliczkowe dokonane za okresy poprzednie danego roku.

4. Przedsiębiorstwo, którego plan finansowy nie przewiduje zysku (planowo-deficytowe), koryguje dla ustalenia wyniku ponadplanowego (art. 4 ust. 2 pkt 2 dekretu) stratę planową w tym samym stosunku procentowym, w jakim nastąpiło przekroczenie planu produkcji (sprzedaży).

5. Ostateczną sumę funduszu zakładowego, przypadającego za dany rok kalendarzowy, ustala się na podstawie danych wynikających z zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego.

6. Dla obliczenia wyrównawczego odpisu na koniec roku potrąca się od sumy funduszu zakładowego, ustalonego za dany rok, sumę kwartalnych odpisów zaliczkowych.

§ 4. 1. Jeżeli odpisy zaliczkowe na fundusz zakładowy przekroczą sumę funduszu zakładowego przypadającego za dany rok, różnicę pomiędzy kwotą wydatkowaną z odpisów zaliczkowych a sumą funduszu zakła-

dowego zalicza się jako wydatek, obciążający odpisy na fundusz zakładowy roku następnego.

2. Żadne kwoty nie mogą być rozchodowane z odpisów zaliczkowych roku bieżącego do czasu całkowitego wyrównania odpisami bieżącymi różnicy wymienionej w ust. 1.

§ 5. Przez planowy fundusz płac należy rozumieć fundusz płac ujęty w kwartalnych planach funduszu płac, zatwierdzonych przez właściwą jednostkę nadrzędną z uwzględnieniem ewentualnych zmian wprowadzonych do tych planów w trybie ustalonym obowiązującymi przepisami.

§ 6. Nie wykorzystane środki funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach zlikwidowanych przelewa się na dochód budżetu Państwa.

§ 7. 1. Środki funduszu zakładowego w części przypadającej na cele wymienione w art. 2 pkt 1 dekretu powinny być przeznaczone w szczególności na:

- 1) budownictwo mieszkaniowe oraz remonty mieszkań przyzakładowych, a także innych mieszkań zajmowanych przez pracowników przedsiębiorstwa,
- 2) inwestycje o charakterze socjalnym, kulturalnym lub sportowym, jak np. budowa, rozbudowa i remont żłobków, przedszkoli, świetlic dziecięcych, ośrodków zdrowia i urzędzeń sportowych,
- 3) wyposażenie urzędzeń socjalnych i urzędzeń lecznictwa, a także rozwój przyzakładowych ogrodów działkowych, stołówek, rozwój kultury fizycznej, życia artystycznego, pracy kulturalnej lub zakup płatnych wczasów pracowniczych dla wyróżniających się w pracy członków załogi.

2. Środkami funduszu zakładowego na cele wymienione w ust. 1 dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa po uzgodnieniu z radą zakładową.

§ 8. 1. Nakłady na cele wymienione w § 7 mogą być czynione po ostatecznym ustaleniu rocznego odpisu na fundusz zakładowy.

2. Zużytkowanie kwot przeznaczonych na inwestycje następuje w trybie przewidzianym dla inwestycji pozalimitowych.

§ 9. Z kwot przeznaczonych na kwartalne nagrody indywidualne dla wyróżniających się w pracy, o których mowa w art. 2 pkt 2 dekretu, przeznaczają się:

- 1) 60% na nagrody dla wyróżniających się w socjalistycznym współzawodnictwie pracy,
- 2) 40% na nagrody indywidualne za wykonanie zadań mających szczególne znaczenie dla przedsiębiorstwa.

§ 10. 1. Kwotą przeznaczoną na nagrody dla wyróżniających się w socjalistycznym współzawodnictwie pracy (§ 9 pkt 1) dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa po uzgodnieniu z radą zakładową, a w przedsiębiorstwach określonych w art. 7 dekretu — kierownik zakładu po uzgodnieniu z radą zakładową (oddziałową).

2. Wnioski o przyznanie kwartalnych nagród dla pracowników wyróżniających się w socjalistycznym współzawodnictwie pracy przedstawia rada zakładowa (oddziałowa) na podstawie dokonanego w grupach związkowych i radach oddziałowych comiesięcznego podsumowania wyników socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

3. Wysokość nagród powinna wynosić od 150 do 400 zł na wyróżnionego. W poszczególnych przypadkach wysokość nagród dla wybitnie wyróżniających się we współzawodnictwie pracy może być wyższa niż 400 zł.

4. W wyróżnionym zespole nagrody przyznaje się w zasadzie dla poszczególnych jego członków, z uwzględnieniem ich indywidualnego wkładu pracy.

5. Wręczenie nagród w przedsiębiorstwie (zakładzie) powinno odbywać się raz na kwartał na zebraniach ogólnozakładowych (oddziałowych) niezwłocznie po ustaleniu osiągniętych wyników we współzawodnictwie pracy.

6. Dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu) podaje imienną listę wyróżnionych pracowników do wiadomości załogi wraz z odpowiednim uzasadnieniem.

§ 11. 1. Kwotą przeznaczoną na nagrody indywidualne (§ 9 pkt 2) dla wyróżniających się w pracy dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu). Dyrektor przedsiębiorstwa może wydzielić z powyższej kwoty część przekazując ją do dyspozycji kierowników wydziałów. Część przydzielona przez dyrektora przedsiębiorstwa kierownikom wydziałów nie może przekroczyć 25% sumy określonej w § 9 pkt 2.

2. W przypadku określonym w art. 7 dekretem 5% kwot przeznaczonych na nagrody indywidualne oddaje się do dyspozycji dyrektora przedsiębiorstwa, pozostałymi zaś kwotami dysponują kierownicy poszczególnych zakładów, którzy mogą część kwot w granicach określonych w ust. 1 przekazać do dyspozycji kierowników wydziałów.

§ 12. 1. Nagrody indywidualne, określone w § 9 pkt 2, mogą być przyznane pracownikom za wykonanie konkretnych zadań w szczególnie trudnych warunkach i za osiągnięcia, przekraczające ten zakres ich obowiązków służbowych, który w danych warunkach należy uznać za przeciętnie wymagalny od danego pracownika.

2. Zgodnie z zasadą ustaloną w ust. 1 nagrody mogą być przyznawane pracownikom w szczególności za:

1) prace przyczyniające się do podniesienia wydajności

- pracy, jakości produkcji, oszczędności materiałów i surowców lub obniżenia kosztów własnych,
- 2) prace wpływające na usprawnienie działalności przedsiębiorstwa,
 - 3) prace przyczyniające się do przedterminowego wykonania planu,
 - 4) osiągnięcia w zakresie poprawy warunków bezpieczeństwa pracy,
 - 5) wprowadzenie i skrócenie okresu przyswojenia nowych metod produkcji,
 - 6) osiągnięcia w zakresie poprawy organizacji pracy oraz systemu oszczędnościowego,
 - 7) osiągnięcia w zakresie wprowadzenia rozrachunku wewnątrzzakładowego i planowania wewnątrzzakładowego,
 - 8) inne prace, które dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu) uzna za zasługujące na nagrodę.

3. Wysokość i ilość nagród indywidualnych w ramach kwot przeznaczonych na ten cel ustala dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu) lub kierownik wydziału. Wysokość jednorazowej nagrody nie może jednak przekroczyć 100% podstawowego miesięcznego wynagrodzenia pobieranego przez pracownika. Wnioski o przyznanie nagród indywidualnych dla pracowników przedsiębiorstwa może również przedłożyć rada zakładowa (oddziałowa).

§ 13. Dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu) ma obowiązek składać radzie zakładowej (oddziałowej) kwartalne informacje o wykorzystaniu środków funduszu zakładowego.

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1955 r. (poz. 58).

OBLICZENIE ODPISU NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY ZA

Za wyniki planowe:

1. Fundusz zakładowy (0,5% od zł
tj. sumy zatwierdzonego funduszu płac
za kwartał — rok*) zł

Za wyniki ponadplanowe:

2. Zysk — strata na dzień zł
3. Skorygowanie wyniku bilansowego z uwagi na zmiany:
 - a) cen materiałów podstawowych, pomocniczych, paliwa, półfabrykatów i innych materiałów zł
 - b) taryf kolejowych, stawek płac i składek na ubezpieczenia społeczne, podatków, oprocentowania kredytów bankowych, taryf za usługi komunalne, norm amortyzacji itp. zł
 - c) cen zbytu wyrobów gotowych i półfabrykatów zł
 - d) innych warunków (które określa Prezes Rady Ministrów) zł

Razem (a + b + c + d) zł

4. Skorygowany zysk — strata (poz. 2 + 3) zł

5. Zysk — strata planowany(a) zł

6. Zysk ponadplanowy (poz. 4 — 5) — zmniejszenie planowej straty (poz. 5 — 4) zł

7. Fundusz zakładowy od wyniku ponadplanowego
($\frac{\text{suma poz. 6} \times \text{stawka procentowa}}{100}$) zł

zł

8. Fundusz zakładowy łącznie (poz. 1 + 7)	zł
9. Zaliczkowy odpis (50% sumy wykazanej w poz. 8)	zł
10. Odpisy za kwartał(y) poprzedni(e)	zł
11. Odpis zaliczkowy — wyrównawczy za kwartał — rok*) (poz. 8 — 10 lub 9 — 10)	zł

U w a g a: W przypadku gdy zaliczkowy odpis kwartalny przekracza 1,5% sumy zatwierdzonego funduszu plac, wówczas odpis ustala się w wysokości 1,5% sumy zatwierdzonego funduszu plac.

Przy obliczaniu wyrównawczego odpisu rocznego należy ustalić, czy odpis obliczony za cały rok nie przekracza % planowego funduszu plac.

Oświadczamy, że warunki konieczne dla tworzenia odpisu na fundusz zakładowy zostały przez przedsiębiorstwo spełnione.

Główny księgowy

Dyrektor przedsiębiorstwa
(kierownik zakładu)

Zatwierdzam:

Główny księgowy jednostki nadrzędnej

Kierownik jednostki nadrzędnej

*) Niepotrzebne skreślić.

59

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1955 r.

w sprawie stawki podatku gruntowego od przychodów osiąganych z czynności furmaństwa dla celów wymiaru podatku gruntowego za rok 1955.

Na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283, z 1952 r. Nr 32, poz. 215, z 1954 r. Nr 32, poz. 128 i z 1955 r. Nr 9, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się stałą stawkę podatku gruntowego od przychodów osiąganych przez podatników podatku gruntowego z czynności furmaństwa wykonywanego osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny w wy-

sokości 12% podstawy opodatkowania, ustalonej z tych czynności.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego za rok podatkowy 1955.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

60

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1955 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie trybu i zasad postępowania przy przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych oraz niektórych pojazdów mechanicznych (Dz. U. Nr 31, poz. 285 i z 1955 r. Nr 9, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 31 marca 1951 r. w sprawie trybu i zasad postępowania przy przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. Nr 19, poz. 155 i z 1952 r. Nr 28, poz. 191) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule po wyrazie „przemysłowych” zamiast kropki stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „oraz niektórych pojazdów mechanicznych.”;
- 2) w § 2 po wyrazie „techniczne” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „autobusy, samochody ciężarowe, ciągniki i przyczepy samochodowe.”;
- 3) w § 5 ust. 1 po wyrazie „zarejestrowanych” dodaje się „(zaewidencjonowanych)”;
- 4) w § 8 ust. 1 dodaje się zdanie:
„Co do autobusów, samochodów ciężarowych, ciągników i przyczep samochodowych obowiązek, o któ-

rym wyżej mowa, odnosi się do osoby wskazanej w orzeczeniu, jak również do innej osoby, która uzyskała posiadanie (dzierżenie) autobusu, samochodu ciężarowego, ciągnika lub przyczepy samochodowej, a nie dopełnia warunków przewidzianych w przepisach o ewidencji pojazdów mechanicznych.”;

5) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. Od orzeczenia prezydium wojewódzkiej rady narodowej o wykupie służy stronom w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia odwołanie:

- 1) do Ministra Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, jeśli wykup dotyczy maszyn przemysłowych i urządzeń technicznych,
- 2) do Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego, jeśli wykup dotyczy autobusów, samochodów ciężarowych, ciągników i przyczep samochodowych.

Odwołanie wnosi się za pośrednictwem prezydium wojewódzkiej rady narodowej, które wydało orzeczenie.

2. Orzeczenie ministra jest ostateczne.”